

Η ιστορική Μονή του Αγίου Γεωργίου Δισκουρίου

/ [Ιερές Μονές](#)

Σε μεγαλύτερη απόσταση από τη Μονή του Χριστού Χαλέπας βρίσκεται η Μονή Δισκουρίου, και σε ίση περίπου απόσταση, εάν ακολουθήσουμε τη διαδρομή από το Γαράζο προς την Αξό, 43 χλμ. από το Ρέθυμνο. Η τοπική παράδοση επιμένει ότι στη θέση της Μονής υπήρχε στην αρχαιότητα ιερό των Διοσκούρων, χωρίς να έχει αποδειχθεί μέχρι σήμερα. Η σύνδεση, πάντως, της περιοχής με το όνομα του Δία δεν είναι τυχαία. Η μονή Δισκουρίου είχε μια ξεχωριστή σχέση με το ιερό όρος, αλλά και με το ίδιο το σπήλαιο του Δία, το Ιδαίο άντρο. Η παλαιότητά της αποδεικνύεται και από την ύπαρξη ενός σπουδαίου κατάγραφου βυζαντινού ναού του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου κοντά στη Μονή. Τα δεδομένα αυτά υποδηλώνουν σίγουρα την ύπαρξη σημαντικού θρησκευτικού κέντρου στην περιοχή.

Αυτή η εικόνα απεικονίζει τον Άγιο Γεώργιο και σήμερα βρίσκεται στην Ιερά Μονή Δισκουρίου, δύο χιλιόμετρα από την Αξό στο δρόμο προς τα Λιβάδια. Οι αληθινές διαστάσεις της είναι πολύ μικρότερες από το ξυλόγλυπτο.

Όπως και πολλές άλλες εικόνες σε όλη την Ελλάδα είναι 'περιλουσμένη' από τα τάματα των προσκυνητών. Ο δωρητής αυτής της εικόνας ήταν ο Επίσκοπος Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου Καλλίνικος Νικολετάκης το έτος 1832.

Η ιδιαιτερότητά της είναι ότι όταν ένα άτομο υποψιάζεται κάποιον άλλο ότι του έχει κλέψει κάτι ή του έχει κάνει κάποιο άλλο κακό, τότε τον καλεί να πάει να ορκιστεί επάνω στην εικόνα ότι είναι αθώος.

Εάν ορκιστεί, απαλλάσσεται αμέσως από κάθε υποψία, διαφορετικά είναι σαν να παραδέχεται την ενοχή του. Κανένας δεν παίρνει ψεύτικό όρκο γιατί λένε ότι τότε στον ψευδο-ορκούμενο ή στην οικογένειά του θα συμβεί κάτι άσχημο.

Οι άνθρωποι της ευρύτερης περιοχής αναφέρουν ότι κάποιος Τούρκος Πασάς ψευδο-ορκίστηκε και βγαίνοντας από τη μονή 'χύθηκε' το μάτι του, ενώ κάποιος βοσκός που είχε αφιερώσει ένα αρνί στον Άγιο δεν εκπλήρωνε το τάμα του, και την ημέρα της ονομαστικής γιορτής του Αγίου Γεωργίου όλο το κοπάδι πήγε μόνο του μέσα στο μοναστήρι.

Οι περισσότερες ορκωμοσίες αφορούν τη ζωοκλοπή των αιγοπροβάτων μεταξύ βοσκών όταν υπάρχουν υποψίες.

Το κτηριακό συγκρότημα της Μονής οικοδομήθηκε στο σημερινό του σχέδιο κατά την τελευταία περίοδο της Βενετοκρατίας. Από εκείνο όμως το φρουριακό συγκρότημα ελάχιστα στοιχεία έχουν απομείνει, εξαιτίας των πολλών καταστροφών και των αλόγιστων επεμβάσεων.

Το πολύ τιμέντο που χρησιμοποιήθηκε, ιδιαίτερα κατά τη δεκαετία του 1950, αλλοίωσε ακόμη περισσότερο τη φυσιογνωμία της Μονής και εξαφάνισε τα ίχνη της ιστορίας της. Δεν φαίνονται πια ούτε οι τάφοι των επισκόπων Παρθενίου και Μελετίου και του οπλαρχηγού Παύλου Ντεντιδάκη, που υπήρχαν στον αύλειο χώρο της. Το μικρό καθολικό, αφιερωμένο στον Άγιο Γεώργιο, βρίσκεται περίπου στο κέντρο του κτηριακού συνόλου.

Η λειτουργία της από τα όψιμα χρόνια της Βενετοκρατίας επιβεβαιώνεται και από την αναφορά της το 1630 από τον Βασιλικάτα στον κατάλογο των χωριών του Μυλοποτάμου.

Ένα τουρκικό έγγραφο του 1658 μας πληροφορεί ότι,

δώδεκα χρόνια μετά την κατάκτηση του Ρεθύμνου από τους Τούρκους, μία χριστιανή με το όνομα Φλώρα αφιέρωσε όλη την περιουσία της στο Μιξόρουμα και τη Λαμπινή Αγίου Βασιλείου στη Μονή Δισκουρίου.

Οι πληροφορίες για την ιστορία της Μονής μετά το 1658 είναι ελάχιστες και περιορίζονται σε μερικές χρονολογίες κωδίκων και βιβλίων, όπως η χρονολογία 1794 στον κώδικα του Γεωργίου Γουνάλε κ.ά., οι οποίες μαρτυρούν απλώς τη λειτουργία της.

Κατά την επανάσταση του 1821 η Μονή πυρπολήθηκε και καταστράφηκε από τους Τούρκους. Δύο μοναχοί, ο Συμεών και ο Μελέτιος, επέστρεψαν μετά την επανάσταση στον χώρο της και ανέλαβαν το έργο της ανοικοδόμησης, που κράτησε περισσότερο από μία εικοσαετία. Στο τέμπλο του καθολικού υπάρχει η χρονολογία 1830, ενώ η φορητή εικόνα το Αγίου Γεωργίου, στην οποία «ξεκαθαρίζονται» οι ζωοκλοπές, φέρει την επιγραφή: Αυτή η εικών υπάρχει της Μονής του Δισκουρίου. Γέγονε δι' εξόδων του θεοφιλεστάτου Αγίου Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κυρίου Καλλινίκου, ου ταις αγίαις πρεσβείαις μνήσθητι Χριστέ Βασιλεύ εν τη βασιλεία σου μετά γονέων και αδελφών αυτού.

Image result for Ἰἡ4ἰḡἰ½ἰ· ἰ±ἰ³ἰἰḡἰ ἰ³ἰμἰἰἰἰἰ³ἰἰḡἰ ἰ´ἰἰἰἰἰἰἰἰἰἰἰḡἰ

Image not found or type unknown

Ο σεισμός της 12ης Οκτωβρίου 1856, που συγκλόνισε σχεδόν ολόκληρη την Κρήτη, προκάλεσε μεγάλες ζημιές και στη Μονή Δισκουρίου, μετά την αποκατάσταση των περισσότερων ζημιών που είχαν προκαλέσει οι καταστροφές από την επανάσταση του 1821.

Λίγο πριν από την επανάσταση του 1866 αφιερώθηκε στη Μονή κτηματική περιουσία στο χωριό Κανλί Καστέλι Ηρακλείου. Κατά την επανάσταση αυτήν υπήρχε στον χώρο της επαναστατικό κέντρο και έδρα της επαναστατικής επιτροπής. Ο ρόλος της Μονής από το 1866 έως το 1869 ήταν σημαντικός. Χρησιμοποιήθηκε ως αποθήκη τροφίμων και πυρομαχικών, αλλά και ως εστία φιλοξενίας των επαναστατών και πρόχειρο ιατρείο για την παροχή πρώτων βοηθειών στους αγωνιστές. Αυτήν την προσφορά της πλήρωσε ακριβά η Μονή. Κατά το τελευταίο έτος της επανάστασης οι Τούρκοι την πυρπόλησαν.

Ήδη υπήρχαν ερείπια στη Μονή από την επανάσταση του 1821, τον σεισμό του 1856 και την επανάσταση του 1866. Η ανοικοδόμησή τους δεν ήταν εύκολο έργο. Ο πληθυσμός της Μονής το 1881 ήταν μόλις τρεις μοναχοί και τέσσερις κοσμικοί. Το 1897 υπήρχαν επίσης τρεις μοναχοί. Το 1900 κρίθηκε διαλυτέα, αλλά οι μοναχοί της δεν την εγκατέλειψαν. Το 1935 προσαρτήθηκε στη Μονή Χαλέπας. Το ίδιο καθεστώς ισχύει μέχρι σήμερα. Το 1993 εγκαταστάθηκε ως επιστάτης και στη συνέχεια ως ηγούμενος ο ιερομόναχος Ραφαήλ Μαϊνωλάς, ο οποίος έδωσε νέα, ανακαινιστική πνοή στη Μονή.